

Od - pust', Pa - ne, co jsem za - vi - nil hří - chem.

R.
[Srov. Ž 32 (31), 5c]

Ž 32 (31)

1. Šťastný je ten, komu byla odpu - ště - na ne - pra - vost, * jehož hřích je při - kryt.
2. Šťastný je člověk,
kterému Hospodin nepři - čí - tá vi - nu, * v jehož duši ne - ní kla - mu. **R.**

3. Vyznal jsem se ti ze své - ho hří - chu, * 7 svou nepra - vost jsem ne - za - ta - jil.
4. Řekl jsem: (+)
„Vyznávám se Hospodinu ze své ni - čem - no - sti.“ * A tys odpustil, co jsem za - vi - nil hří - chem. **R.**

5. Proto se bude k tobě modlit
každý zbož - ný v čas tís - ně. * 7 Až budou dorážet přívaly vod,+ k ně - mu ne - do - sáh - nou. **R.**

6. Tys mé útočiště, (+) uše - tříš mě úz - ko - stí, * zahrneš mě ra - do - stí ze zá - chra - ny. **R.**